

SENTÈNCIA 2003-35 DE 22 DE SETEMBRE DE 2003

SANCCIO DUANERA

Infracció de falsa declaració – la societat ha aportat la prova de l'origen de les mercaderies – la sanció és anul·lada

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- T. SL va interposar recurs contra la resolució del Govern de data 12 de juny de 2002, desestimant el recurs d'alçada formulat contra la resolució de la Ministra de Finances de 20 de març de 2002, sol·licitant la revocació dels actes administratius pels quals se l'imposava una multa de 1594,65 € per una infracció de falsa declaració.

2 – En la sentència de 13 de març de 2003, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda promoguda per la societat T. SL.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 30 d'abril de 2003, el MI Govern manifesta principalment que el document produït el 4 de febrer de 2003 no prova que el dia de la importació de la mercaderia, aquesta fos comunitària. El MI Govern demana la suspensió del procediment a fi de dur a terme les verificacions escaients per mitjà de l'assistència administrativa entre autoritats duaneres. Per aquest motiu, la documentació original presentada per T. SL en el tràmit de la practica de proves en primera instància, ha de ser tramesa a la Duana andorrana per que faci les comprovacions escaients prop de la Duana holandesa, atès que aquestes comprovacions no s'han pogut fer amb anterioritat.

El MI Govern ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 12 de juny de 2003.

4.- En la seva contesta de data 21 de maig de 2003, T. SL manifesta principalment que no és cert que s'hagués produït error en la declaració de T. SL perquè la mercaderia es va declarar correctament sota l'estatus comunitari, ja que aquest era el seu origen. En tot cas, si el document acreditatiu no s'ha presentat, la única sanció aplicable és aquella prevista en l'article 2 de la Llei contra el frau en matèria duanera per infracció lleu de segona categoria.

T. SL demana el reembossament de les costes judicials causades en aquesta segona instància.

T. SL ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 12 de juny de 2003.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència. El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- Resulta de l'examen de l'expedient que la societat T. SL no havia aportat inicialment la prova de l'origen comunitari de 48 unitats.

En el marc de la instrucció de primera instància, el Batlle Ponent, per providència de data 16 de desembre de 2002 (veure foli 172), ha demanat a la societat d'aportar aquesta prova. La societat ha respost a aquesta demanda el 4 de febrer de 2003 (veure foli 174), aportant les fotocòpies de les factures litigioses en les quals hi figuren les mencions d'origen holandès certificant el seu origen comunitari, (veure folis 175 a 177).

La societat, per tant ha aportat un element important de prova de les seves afirmacions.

En aquestes situacions, resulta de les regles generals del contenciós administratiu que les parts que aporten aquests elements, es considera que han aportat la prova, salvat que la part adversa aportí elements contraris.

En aquest cas, el Govern no aporta cap element contrari. Ara bé, tenint en compte el termini comprés entre la data d'aportació de les factures (4 de febrer de 2003) i la data de la sentència (13 de març de 2003), el Govern estava en situació de verificar, si s'escau, l'exactitud dels elements aportats per la societat. Per consegüent, l'atur del procés, en vistes d'aplicar els procediments d'assistència administrativa internacional, no es justifica.

En aquestes condicions, la societat T. S.L., ha aportat la prova de l'origen comunitari de les mercaderies litigioses.

Tercer.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel MI Govern

Segon : Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la decisió del Govern núm. 16644/ 2002 de data 12 de juny del 2002, desestimatoria del recurs d'alçada

format contra la resolució de data 24 d'abril del 2002, no és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa i per tant anul·lar-la amb els seus efectes conseqüents quant a la imposició de la sanció.

Tercer : De no efectuar cap condemna en costes.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.